

Στιγμές

Συντάχθηκε απο τον/την inaoussa
Πέμπτη, 14 Νοέμβριος 2013 16:11

Όλα όσα συμβαίνουν γύρω σου δεν είναι τίποτε περισσότερο από μικρές, αυτόνομες στιγμές, διαρκούν όσο θέλουν και έπειτα χάνονται στα βάθη των αναμνήσεων σου. Μάχεσαι να τις αφήσεις πίσω, αλλά αυτές όλο και επανέρχονται, τρυπώνουν στο αραχνούφαντο της σκέψης και κάνουν κομμάτια ότι προσπαθείς να δημιουργήσεις, έτσι ξεπροβάλλουν απροσδόκητα και σε πληγώνουν για μια ακόμη φορά.

Η μάχη άνιση, δεν μπορείς να προβλέψεις την επόμενη κίνηση τους, ξεπετούν και χαρακώνουν ύπουλα ότι νέο προσπαθείς να φτιάξεις. Αρκεί ένα γέλιο, ένα βλέμμα, ένα άγγιγμα και άξαφνα γυρνάς πάλι πίσω, σε εκείνα τα μάτια που στιγμάτισαν την ύπαρξη σου. Ξέρεις πως δεν είναι αλήθεια, ξέρεις πως όλα τελείωσαν και βασανίζεσαι άδικα κι όμως αυτές είναι ακόμη εκεί, χαραγμένες για να σου θυμίζουν ότι πλέον έχει χαθεί.

Αναρωτιέσαι γιατί και πως μπορεί να βρίσκονται ακόμη εκεί, ίσως γιατί τις θέλησες εσύ εκεί, ίσως απλά για να σε κάνουν να πονάς κάθε φορά που αναπολείς κάτι όμορφο. Πράγματα, εικόνες, στίχοι τραγουδιών αποτελούν δίοδο για τις στιγμές που αρνούνται πεισματικά να χαθούν, να πεθάνουν.

Στιγμές

Συντάχθηκε απο τον/την inaoussa
Πέμπτη, 14 Νοέμβριος 2013 16:11

Έτσι είσαι υποχρεωμένος να ζεις με αυτές, τις κάνεις κομμάτι του εαυτού σου και συνεχίζεις, δεν μπορείς να ξέρεις πότε θα φύγουν, πότε θα παραδεχτούν πως ανήκουν στο παρελθόν και θα σε αφήσουν ήσυχο. Το μόνο που μπορείς να ζητήσεις από αυτές, είναι την επόμενη φορά που θα εισβάλουν απρόσκλητες στην μνήμη σου να είναι πιο διακριτικές και να μην σε πληγώνουν τόσο ... Άλλωστε δεν υπάρχει νόημα πλέον, τελείωσε... Το νιώθεις, το ξέρεις, το ζεις... Απλά είσαι αναγκασμένος να περιμένεις να συμβιβαστούν και αυτές...

